

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kiinteistöverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että kiinteistöverolain eräitä säännöksiä täydennettäisiin ja tarkistettaisiin muun verolainsäädännön muuttamista vastaaviksi. Yhteismetsään ja yhteisalueeseen kuuluva rakennusmaa tulisi veron piiriin. Lentokenttien kiitotiet vapautettaisiin verosta, samoin eräät kulttuurirakennukset. Kiinteistöveron pienin perittävä määrä määräytyisi verovelvolliskohtaisesti. Myös lain muutoksenhakuäännöksiä tarkennettaisiin.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan heti, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Lakia sovellettaisiin verosta vapauttamisen ja eräiden teknisten tarkistusten osalta jo kuluvalta vuodelta toimitettavassa kiinteistöverotuksessa. Muulta osin lakia sovellettaisiin vuodelta 1994 toimitettavassa kiinteistöverotuksessa.

PERUSTELUT

1. Nykytila

Kiinteistöverolaki (654/92) tuli voimaan 1 päivänä elokuuta 1992. Kiinteistön sijaintikunnalle kiinteistön arvon perusteella suoritettava vero maksuunpannaan ensimmäisen kerran kuluvana vuonna. Kukin kunta voi laissa säädetyn liikkumavaran rajoissa määrätä kiinteistöveron suuruuden. Kiinteistöverovelvollinen on kiinteistön omistaja tai omistajan veroinen haltija veron määräytymisvuoden eli kalenterivuoden alkaessa. Kiinteistövero maksuunpannaan vuosittain. Kiinteistön arvo määräytyy edellisen vuoden varallisuusverotuksessa käytettyjen arvojen mukaan.

2. Ehdotetut muutokset

Yleistä

Kiinteistöverolakia sovelletaan kuluvana vuonna ensimmäisen kerran. Käytännössä on havaittu eräitä lain tarkistus- ja täydentämis-

tarpeita. Myös siirtyminen niin sanottuun eriytettyyn tuloverojärjestelmään kuluvaan vuoden alusta ja siitä johtuva muun verolainsäädännön muuttuminen aiheuttavat kiinteistöverolain muutostarpeita.

Lain soveltamisala

Kiinteistön käsite ja lain soveltamisala on määritelty lain 2 §:ssä. Kiinteistöllä tarkoitetaan tonttia tai tilaa taikka muuta itsenäistä maanomistuksen yksikköä, joka on merkitty tai olisi merkittävä kiinteistönä maarekisteriin, tonttikirjaan tai kiinteistörekisteriin. Lisäksi lakia sovelletaan muulle kuin maanomistajalle kuuluvaan sellaiseen rakennukseen tai rakennelmaan, jolle määrätään verotusarvo varallisuusverolain (1537/92) rakennuksia ja rakennelmia koskevien arvostussäännösten mukaisesti, sekä kiinteistöön kuuluvaan erottamattomaan määräälaan.

Yhteismetsälain (37/91) mukainen yhteismetsä ja yhteisalueellaissa (758/89) tarkoitettu kiin-

teistöjen yhteinen alue muodostetaan eri kiinteistöihin kuuluvista metsäosuuksista tai alueista. Yhteismetsät tai metsät yleensäkin eivät kuulu kiinteistöverolain soveltamisalaan. Myöskään yhteisalueet eivät ole itsenäisiä maanomistuksen yksikköjä eivätkä kuulu kiinteistöverolain soveltamisalaan. Sekä yhteismetseen että yhteisalueeseen voi kuitenkin sisältyä myös rakennusmaata. Koska tarkoituksenmukaista ei ole, että tällaisen rakennusmaa-alueen verokohtelu poikkeaisi muun rakennusmaan verokohtelusta, kiinteistöverolain 2 §:n 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan lakia sovellettaisiin myös yhteisalueeseen tai yhteismetsään kuuluvaan rakennusmaahan. Verovelvollinen olisi yhteisetuus eli yhteismetsä ja yhteisalue. Asiasta lisättäisiin maininta lain 6 §:ään.

Lain 3 §:ssä säädetään verosta osittain tai kokonaan vapautetuista kiinteistöistä. Verosta on vapautettu muun ohessa yleiset tiet, kadut ja yleiset raideliikenteen väylät. Vastaavasti ehdotetaan, että lentokenttien kiitotiet, joita käytetään yleisiin liikennetarkoituksiin, vapautettaisiin kiinteistöverosta. Säännöstä sovellettaisiin jo kuluvalta vuodelta toimitettavassa verotuksessa.

Verotuskäytännössä yleiseksi raideliikenteen väyläksi katsottaneen varsinainen rata-alue laitteistoinen. Kiitotien käsite sisältäisi vastaavasti esimerkiksi niin sanotut rullaus- ja nousutiet sekä huolinta-alueen.

Ilmailulaitoksen ylläpitämiä kenttiä on 25 kappaletta ja muita niin sanottuja pienlento-paikkoja on 69 kappaletta. Pääosa on yleisen liikenteen käytössä. Kuntien omistamat lentokentät vapautuvat kiinteistöverosta jo sillä perusteella, että kunnan ei ole suoritettava veroa omalla alueellaan omistamastaan kiinteistöistä.

Voimassa olevan kiinteistöverolain mukaan veron ulkopuolelle on rajattu myös eräät kulttuurihistoriallisesti arvokkaat kiinteistöt. Verosta on tällä perusteella vapautettu esimerkiksi autiokirkot, linnat, linnoitukset ja luostarit. Kiinteistöverosta ehdotetaan vapautettavaksi myös Valtion taidemuseon kiinteistöt, joita ovat Ateneum ja Sinebrychoffin taidemuseo, sekä lisäksi Suomen kansallismuseo ja Helsingin uusi oopperatalo.

Kansainväliseen sopimukseen perustuva verovapaus

Voimassa olevan 4 §:n mukaan kiinteistöve-

roa ei suoriteta silloin, jos se olisi vastoin lailla voimaan saatetun kansainvälisen sopimuksen määräyksiä. Koska joukko verosopimuksia saatetaan voimaan asetuksella, pykälän sanamuotoa ehdotetaan väljennettäväksi.

Muun verolainsäädännön muuttumisesta johtuvat muutostarpeet

Lain 15 §:ssä säädetään kiinteistön arvostamisesta. Viittaukset tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) pykälisiin muutettaisiin viittauksiksi kuluvan vuoden alussa voimaan tulleeseen erilliseen varallisuusverolakiin. Yritysvarallisuuden kuuluvan kiinteistön arvon määrittämisessä käytettäisiin varallisuusverotuksen yleisiä ja kaavamaisia arvostamisperiaatteita, mistä selvyuden vuoksi lisättäisiin maininta pykälään. Myös arvostamisajankohta mainittaisiin tarkemmin viittaamatta 5 §:ssä mainittuun vuoteen.

Muutoksia sovellettaisiin vasta vuodelta 1994 toimitettavassa kiinteistöverotuksessa, koska kiinteistöveron perusteena on kiinteistön arvo edellisen kalenterivuoden päättyessä. Kuluvalta vuodelta ensimmäisen kerran kannettava kiinteistövero määräytyy vuoden 1992 varallisuusverotusarvojen mukaisesti.

Kiinteistöveron pienin perittävä määrä

Kiinteistöveron pienin perittävä määrä on lain 22 §:n mukaan 100 markkaa. Määrä on kiinteistökohtainen, mutta ehdotetaan muutettavaksi verovelvolliskohtaiseksi, koska voimassa oleva säännös on osoittautunut hallinnollisesti erittäin hankalaksi. Jokaiseen esineoikeudellisesti itsenäiseen kiinteistöön erikseen sovellettava veron alaraja soveltuu huonosti verotuksen massamenettelyyn. Säännös johtaa myös verovelvollisten kannalta sattumanvaraiseen lopputulokseen, joka riippuu siitä, minkälaisista yksiköistä maatila tai kaavan mukainen tontti koostuu.

Veron maksuunpanovuosi on sama kalenterivuosi kuin sen määrittämivuosi, joten voimassa olevan lain viittausta 5 §:ssä tarkoitettuun vuoteen ei tarvita.

Seurannaismuutos

Verotuslain 100 a §:n (556/92) mukaan vero-

toimisto tekee niin sanotun seurannaismuutoksen, jos verotusta on muutettu toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla. Mahdollisuus seurannaismuutoksen tekemiseen myös kiinteistöverotuksessa ehdotetaan lisättäväksi lain 25 §:ään. Säännöstä sovellettaisiin jo kuluvalta vuodelta toimitettavassa verotuksessa.

Toimivaltainen lääninoikeus valitusasioissa

Lain 26 §:ää täydennettäisiin siten, että valitusasioissa toimivaltainen lääninoikeus mainitaisiin pykälässä. Verovelvollisen kotikunnan tuomiopiiriin sijasta toimivaltainen olisi sen läänin lääninoikeus, jonka tuomiopiiriin kiinteistöverotuksen toimittanut verotoimisto kuuluu. Näin samaa kiinteistöä koskevat valitukset tulisivat luontevasti käsitellyiksi samassa lääninoikeudessa.

Kiinteistöverotus voidaan lain 20 §:n mukaisesti toimittaa kiinteistön sijaintikunnan tai verovelvollisen asuinkunnan verotoimiston sijasta muuallakin verohallituksen määräyksestä. Veropiirien lukumäärän vähetessä ei muutoinkaan ole mahdollista, että kiinteistön sijaintikunnassa tai verovelvollisen asuinkunnassa aina olisi verotoimisto.

Samalla säännöstä tarkistettaisiin siten, että muutoksenhakumenettely vastaisi verotuslaissa säädettyä ehdotettua menettelyä (HE 122/1993 vp). Kiinteistöveropäätökseen haettaisiin siten myös aina ensin muutosta oikaisuvaatimuksella verolautakunnalta ja vasta sen jälkeen valittamalla lääninoikeuteen. Menettely koskisi jo kuluvan vuoden verotusta.

Palautettavalle verolle maksettava korko

Muutoksenhaun tai oikaisun johdosta palautettavalle verolle maksettavaa korkoa koskeva uusi 29 a § ehdotetaan lisättäväksi lakiin. Säännös vastaisi myös muille veroille maksettavaa korkoa. Sovellettavaksi se tulisi jo kuluvana vuonna.

Rangaistussäännökset

Voimassa olevassa 35 §:ssä viitataan verotuslain rangaistussäännöksiä koskevaan VII osaan. Pykäläluettelosta puuttuva viittaus verotuslain 124 §:ään lisättäisiin lakiin selvyiden

vuoksi. Rikoslain säännökset salassapitovelvollisuuden rikkomisesta olisivat muutoinkin sovellettavissa.

3. Esityksen vaikutukset

Lentokenttien kiitoteiden vapauttaminen kiinteistöverosta aiheuttaa eräille kunnille vähäisiä verotulojen menetyksiä. Vaikutuslaskelmat riippuvat siitä, miten alue arvostetaan. Lentokenttäalueiden käypää arvoa on vaikea määrittellä, koska ne eivät yleensä ole vaihdannan kohteena. Verosta vapauttaminen koskee esimerkiksi Vantaalla vajaan 300 hehtaarin alueita. Helsinki-Vantaan lentokentän kokonaispinta-ala on noin 1300 hehtaaria. Verohallituksen arvion mukaan verosta vapauttaminen vähentäisi Vantaan kaupungissa arvioitua kiinteistöveron tuottoa noin 500 000 markalla, jos verovapaan alueen arvo lasketaan yleisen haja-asutusalueen verotusarvon mukaan. Käyttämällä laskennassa yleisen liikennealueen verotusarvoa kiinteistöveron tuotto vähenisi runsaalla 100 000 markalla. Niissä kunnissa, joissa lentokenttä on kunnan omistuksessa tai sotilasilmailukäytössä, alue on jo voimassa olevien säännöstenkin mukaan verosta vapaa.

Valtion taidemuseon kiinteistöjen, Suomen kansallismuseon ja Helsingin uuden oopperatalon vapauttaminen verosta vähentää kiinteistöveron tuottoa Helsingin kaupungissa arviolta vajaalla kahdella miljoonalla markalla.

Muut ehdotetut muutokset ovat luonteeltaan lähinnä teknisiä, eikä niillä ole olennaisia taloudellisia tai organisatorisia vaikutuksia.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä.

Talouspoliittinen ministerivaliokunta on edellyttänyt selvitystä siitä, voidaanko lentokenttäalueilta poistaa kiinteistövero tie- ja rai-deliikennettä vastaavasti. Esitys sisältää siitä ehdotuksen.

Valmistelun kuluessa on oltu yhteydessä Ilmailulaitokseen, kilpailuvirastoon, kuntaliittoon ja eräisiin yksittäisiin kuntiin.

5. Voimaantulo ja soveltaminen

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan heti, kun

se on hyväksytty ja vahvistettu. Sitä sovellettaisiin jo kuluvalta vuodelta toimitettavassa kiinteistöverotuksessa verosta vapauttamisen osalta. Myös lain 4 §:ää, 25 §:n 1 momenttia, 26 ja 29 a §:ää sovellettaisiin kuluvalta vuodelta toimitettavassa verotuksessa. Muutoin laki tu-

lisi sovellettavaksi vuodelta 1994 toimitettavassa kiinteistöverotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

kiinteistöverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/92) 2 §:n 2 momentin 2 kohta, 3 §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentin 1 kohta, 4 §, 5 §:n 2 momentin 1 kohta ja 15 §, 22 §:n 2 momentti, 25 §:n otsikko ja 1 momentti, 26 ja 35 § sekä

lisätään 2 §:n 2 momenttiin uusi 3 kohta, 3 §:n 1 momenttiin uusi 5 kohta, 6 §:ään uusi 5 momentti ja lakiin uusi 29 a § seuraavasti:

2 §

Kiinteistö

Tämän lain säännöksiä kiinteistöstä sovelletaan myös:

2) kiinteistöön kuuluvaan erottamattomaan määräälaan;

3) rakennusmaahan, joka kuuluu yhteisalueissa (758/89) tarkoitettuun yhteisalueeseen tai yhteismetsälaissa (37/91) tarkoitettuun yhteismetsään.

3 §

Verosta kokonaan tai osittain vapaat kiinteistöt

Kiinteistöveroa ei ole suoritettava:

4) yleisistä vesistä;

5) Suomen kansallismuseon ja Valtion taidemuseon kiinteistöistä eikä Helsingin oopperatalosta.

Kiinteistöveroa ei ole myöskään suoritettava kiinteistöstä siltä osin kuin sitä käytetään:

1) torina, katuaukiona, katuna, rakennuskaavtienä, yleisenä tienä, yleisen raideliikenteen väylänä tai yleisen lentokentän kiitotienä;

4 §

Kansainväliseen sopimukseen perustuva verovapaus

Kiinteistöstä ei ole suoritettava veroa, jos verotus olisi vastoin Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen määräyksiä.

5 §

Omistaja ja omistajan veroinen haltija

Omistajan veroisella haltijalla tarkoitetaan sitä, jolla on kalenterivuoden alkaessa:

1) varallisuusverolain (1537/92) 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu pysyvä hallintaoikeus kiinteistöön; tai

6 §

Omistajan verovelvollisuus

Edellä 2 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitusta rakennusmaasta veron on velvollinen suorittamaan samassa lainkohdassa tarkoitettu yhteisetus.

15 §

Kiinteistön arvostaminen

Tätä lakia sovellettaessa kiinteistön arvona

pidetään varallisuusverolain 11, 16—19 §:n sekä 22—25 §:n ja mainittujen pykälien nojalla annettujen päätösten mukaisesti kiinteistöveron määräämisvuotta edeltävältä kalenterivuodelta laskettavaa arvoa. Yritysvarallisuuteen kuuluvan kiinteistön arvo sekä varallisuusverosta vapaan kiinteistön arvo määrätään samojen perusteiden mukaan.

22 §

Verotuksen toimittaminen sekä veron määrääminen ja maksuunpano

Kiinteistövero määrätään kalenterivuosittain täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta. Veroa ei määrätä, jos verovelvollisen veron määrä olisi pienempi kuin 100 markkaa. Kiinteistövero maksuunpannaan kalenterivuoden loppuun mennessä.

25 §

Veronkorotus, veronoinaisuus, maksuunpanon oikaisu, jälkiverotus ja seurannaismuutos

Veronkorotuksesta, veronoinaisuudesta, maksuunpanon oikaisusta, jälkiverotuksesta ja seurannaismuutoksesta on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä säädetään verotuslaissa.

26 §

Muutoksenhaku verotoimiston ja verolautakunnan päätökseen

Tämän lain mukaan verovelvollinen tai se, joka on veron suorittamisesta joko julkis- tai yksityisoikeudellisella perusteella vastuussa, sa-

moin kuin kiinteistön sijaintikunnan kunnan-asiamies tai kunnanhallitus saa hakea veron määräämiseen ja maksuunpanoon muutosta verolautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen haetaan valittamalla muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka tuomiopiiriin kiinteistöverotuksen toimittanut verotoimisto kuuluu.

Valituksesta, oikaisuvaatimuksesta ja niiden käsittelystä on soveltuvin osin voimassa mitä verotuslaissa säädetään.

29 a §

Palautettavalle määrälle maksettava korko

Jos veroa palautetaan veronoinaisuuden, maksuunpanon oikaisuun tai muutoksenhaun johdosta, palautettavalle määrälle maksetaan säädetty korko veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

35 §

Rangaistussäännökset

Rangaistusseuraamuksista on voimassa, mitä verotuslain 121, 123, 124 ja 124 a §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 1993.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1994 toimitettavassa kiinteistöverotuksessa. Lain 3 §:n 1 momentin 5 kohtaa ja 2 momentin 1 kohtaa, 4 §:ää, 25 §:n 1 momenttia, 26 ja 29 a §:ää sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran jo vuodelta 1993 toimitettavassa kiinteistöverotuksessa.

Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

Laki

kiinteistöverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/92) 2 §:n 2 momentin 2 kohta, 3 §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentin 1 kohta, 4 §, 5 §:n 2 momentin 1 kohta ja 15 §, 22 §:n 2 momentti, 25 §:n otsikko ja 1 momentti, 26 ja 35 § sekä

lisätään 2 §:n 2 momenttiin uusi 3 kohta, 3 §:n 1 momenttiin uusi 5 kohta, 6 §:ään uusi 5 momentti ja lakiin uusi 29 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

Kiinteistö

Tämän lain säännöksiä kiinteistöstä sovelletaan myös:

2) kiinteistöön kuuluvaan erottamattomaan määräälaan.

Tämän lain säännöksiä kiinteistöstä sovelletaan myös:

2) kiinteistöön kuuluvaan erottamattomaan määräälaan;

3) rakennusmaahan, joka kuuluu yhteisalueissa (758/89) tarkoitettuun yhteisalueeseen tai yhteismetsälaissa (37/91) tarkoitettuun yhteismetsään.

3 §

Verosta kokonaan tai osittain vapaat kiinteistöt

Kiinteistövero ei ole suoritettava:

4) yleisistä vesistä.

Kiinteistövero ei ole myöskään suoritettava kiinteistöstä siltä osin kuin sitä käytetään:

1) torina, katuaukiona, katuna, rakennuskaavatieenä, yleisenä tienä, yleisen raideliikenteen väylänä;

Kiinteistövero ei ole suoritettava:

4) yleisistä vesistä;

5) Suomen kansallismuseon ja Valtion taidemuseon kiinteistöistä eikä Helsingin oopperatalosta.

Kiinteistövero ei ole myöskään suoritettava kiinteistöstä siltä osin kuin sitä käytetään:

1) torina, katuaukiona, katuna, rakennuskaavatieenä, yleisenä tienä, yleisen raideliikenteen väylänä tai yleisen lentokentän kiitotienä;

4 §

Kansainväliseen sopimukseen perustuva verovapaus

Kiinteistöstä ei ole suoritettava veroa, jos verotus olisi vastoin sellaiseen Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen sisältyviä määräyksiä, jonka voimaansaattamisesta on säädetty lailla.

4 §

Kansainväliseen sopimukseen perustuva verovapaus

Kiinteistöstä ei ole suoritettava veroa, jos verotus olisi vastoin Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen määräyksiä.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Omistaja ja omistajan haltija

Omistajan veroisella haltijalla tarkoitetaan sitä, jolla on kalenterivuoden alkaessa:

1) tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 121 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu pysyvä hallintaoikeus kiinteistöön; tai

Omistajan veroisella haltijalla tarkoitetaan sitä, jolla on kalenterivuoden alkaessa:

1) varallisuusverolain (1537/92) 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu pysyvä hallintaoikeus kiinteistöön; tai

6 §

Omistajan verovelvollisuus

Edellä 2 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua rakennusmaasta veron on velvollinen suorittamaan samassa lainkohdassa tarkoitettu yhteisetuus.

15 §

Kiinteistön arvostaminen

Kiinteistön arvona pidetään sille tulo- ja varallisuusverolain 122, 126 ja 127 §:n sekä 129—132 §:n sekä niiden nojalla annettujen määräysten mukaisten perusteiden mukaan 5 §:ssä mainittua kalenterivuotta edeltävältä vuodelta määrättävää arvoa. Kiinteistölle, jolle ei määrätä arvoa varallisuusverotuksessa, määrätään tässä laissa tarkoitettu arvo samojen perusteiden mukaan.

15 §

Kiinteistön arvostaminen

Tätä lakia sovellettaessa kiinteistön arvona pidetään varallisuusverolain 11, 16—19 §:n sekä 22—25 §:n ja mainittujen pykälien nojalla annettujen päätösten mukaisesti kiinteistöveron määräämisvuotta edeltävältä kalenterivuodelta laskettavaa arvoa. Yritysvarallisuuteen kuuluvan kiinteistön arvo sekä varallisuusverosta vapaan kiinteistön arvo määrätään samojen perusteiden mukaan.

22 §

Verotuksen toimittaminen sekä veron määrääminen ja maksuunpano

Kiinteistövero määrätään täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta. Kiinteistöstä ei määrätä veroa, jos vero olisi pienempi kuin 100 markkaa. Kiinteistövero maksuunpannaan 5 §:ssä mainitun vuoden loppuun mennessä.

Kiinteistövero määrätään kalenterivuositain täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta. Veroa ei määrätä, jos verovelvollisen veron määrä olisi pienempi kuin 100 markkaa. Kiinteistövero maksuunpannaan kalenterivuoden loppuun mennessä.

25 §

Veronkorotus, veronoikaisu, maksuunpanon oikaisu ja jälkiverotus

Veronkorotuksesta, veronoikaisusta, maksuunpanon oikaisusta ja jälkiverotuksesta on

25 §

Veronkorotus, veronoikaisu, maksuunpanon oikaisu, jälkiverotus ja seurannaismuutos

Veronkorotuksesta, veronoikaisusta, maksuunpanon oikaisusta, jälkiverotuksesta ja seu-

Voimassa oleva laki

soveltuvin osin voimassa, mitä niistä säädetään verotuslaissa.

26 §

Muutoksenhaku verotoimiston päätökseen

Tämän lain mukaan verovelvollinen tai se, joka on veron suorittamisesta joko julkis- tai yksityisoikeudellisella perusteella vastuussa, samoin kuin kiinteistön sijaintikunnan kunnan-asiainmies tai kunnanhallitus saa hakea veron määräämiseen ja maksuunpanoon valittamalla muutosta lääninoikeudelta.

Valituksesta ja sen käsittelystä on soveltuvin osin voimassa mitä verotuslain 82 §:n 3 momentissa, 93 §:ssä ja 93 a §:n 1 momentissa säädetään. Verotuslain 93 §:n 2 momentin säännöstä verolautakunnan päätöksestä sovelletaan myös verotoimiston päätökseen.

35 §

Rangaistussäännökset

Rangaistusseuraamuksista on voimassa, mitä verotuslain 121, 123 ja 124 a §:ssä säädetään.

Ehdotus

rannaisuutoksesta on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä säädetään verotuslaissa.

26 §

Muutoksenhaku verotoimiston ja verolautakunnan päätökseen

Tämän lain mukaan verovelvollinen tai se, joka on veron suorittamisesta joko julkis- tai yksityisoikeudellisella perusteella vastuussa, samoin kuin kiinteistön sijaintikunnan kunnan-asiainmies tai kunnanhallitus saa hakea veron määräämiseen ja maksuunpanoon muutosta verolautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen haetaan valittamalla muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka tuomiopiiriin kiinteistöverotuksen toimittanut verotoimisto kuuluu.

Valituksesta, oikaisuvaatimuksesta ja niiden käsittelystä on soveltuvin osin voimassa mitä verotuslaissa säädetään.

29 a §

Palautettavalle määrälle maksettava korko

Jos veroa palautetaan veronoikaisun, maksuunpanon oikaisun tai muutoksenhaun johdosta, palautettavalle määrälle maksetaan säädetty korko veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

35 §

Rangaistussäännökset

Rangaistusseuraamuksista on voimassa, mitä verotuslain 121, 123, 124 ja 124 a §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1993.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1994 toimitettavassa kiinteistöverotuksessa. Lain 3 §:n 1 momentin 5 kohtaa ja 2 momentin 1 kohtaa, 4 §:ää, 25 §:n 1 momenttia, 26 ja 29 a §:ää sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran jo vuodelta 1993 toimitettavassa kiinteistöverotuksessa.
